

El moviment pacifista prepara diverses accions, arreu de l'Estat espanyol, per llançar una forta campanya de conscienciació pública sobre la necessitat del referèndum per eixir de l'OTAN, contra les bases nord-americanes i la intervenció a Nicaragua, entre altres objectius.

Manifestació pacifista a la plaça del País Valencià de València

L'abraç de la pau

Diumenge, 2 desembre, si les esperances dels organitzadors s'acompleixen, unes vint mil persones formaran una cadena amb els seus braços per tal d'encer-

J. FRANQUET

clar un sector ampli i cèntric de la ciutat de València, en un gest que continuarà les reivindicacions següents: «contra l'OTAN, per un referèndum clar i immediat, pel desmantellament de les bases america-

nes, per la neutralitat i contra l'escalada militar nord-americana contra Nicaragua».

Aquesta acció, que coincidirà amb d'altres a la resta de l'Estat espanyol, és el resultat d'una sèrie de contactes, conferències i col·loquis sobre aquests temes i d'una àmplia propaganda —15.000 cartells i 100.000 octavilles— duta a terme per les organitzacions que mantenen la iniciativa.

Entre els convocants hi ha la Coordinadora Pacifista de l'Horta, Acció Ecologista, diverses ràdios independents (Asterix, Cinc, Califat, Klara, Piulla, Puça, Torta, Unitat), GEL, Itaca, Col·lectiu Rosella, ACES, sindicats (CAT-CSUT, CCOO, CNT, Coordinadora d'Aturats, SLMM, STEPV), partits i coalicions (EUPV, PCPV, PCE (M-L) POSI, UCE, UPV) i altres organitzacions. En total

El moviment pacifista al País Valencià

Gonçal Olcina

Si prenem com a punt de referència els moviments pacifistes europeus, sembla clar que el moviment pacifista, al País Valencià, no ha fet sinó començar, i bastant recentment.

Evidentment, abans hi hagué organismes i persones que treballaren per la pau al País Valencià. Crec que cal destacar, en aquest sentit, la ja llarga lluita dels objectors de consciència (MOCPV), perquè, a través

d'aquest moviment, s'ha format un bon grapat de pacifistes que són, a més, antimilitaristes i no violents. També fa uns anys, hi hagué una certa proliferació de comitès anti-OTAN en barris, pobles, instituts..., però foren sempre molt dèbils, tant pel contingut —molt centrat en el tema OTAN— com per l'excessiva dependència de determinats partits. La seua dissolució, poc després que Espanya ingressés a l'OTAN, va ser-ne

la prova més visible. Ja se sentia la necessitat d'un autèntic moviment per la pau i el desarmament, i no exclusivament anti-OTAN. De fa un any i mig, comença a sorgir embrionàriament: es crea la Plataforma Juvenil per la Pau (que després desapareix), la Plataforma de Cristians per la Pau, el Grup per la Pau i el Desarmament de València, distints col·lectius pacifistes a Alacant, etcètera.

Tot això ja és diferent. Hi ha pre-

s'ha aconseguit la creació de trenta-sis grups de base en la comarca de l'Horta.

Carta a Lerma

La Coordinadora Pacifista ha enviat una carta oberta al president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, manifestant que «ni vosté ni la Generalitat que presideix no han considerat oportú manifestar-se públicament, en qualsevol sentit, sobre la continuació en l'OTAN». La carta remarca la importància de la qüestió i demana al president l'assistència a un debat públic davant dels cambres de la televisió.

Aquest emplaçament és correlatiu amb les denúncies i les reivindicacions del text de la crida per a l'acte *Abracem la Ciutat*, on es diu: «Denunciem el comportament del govern socialista, eixit de la voluntat popular, que incompleix les promeses electorals i defensa avui la permanència en l'OTAN i el manteniment de les bases ianquis».

També diu el text: «Rebutgem amb indignació la proposta de consens parlamentari sobre els mateixos pressupòsits. Amb aquesta

Jovenuts Socialistes en una concentració en l'antic local d'UCD, a València

qüestió, el parlament es posa d'esquenes al carrer i, d'òrgan de la voluntat popular, passa a ser-ne el segrestador. Exigim que es torne al poble la seua capacitat sobirana de decidir sobre una matèria en què la pròpia supervivència és afectada directament (...). No volem que l'Estat espanyol siga un instrument d'agressió contra cap po-

ble o país. No volem que instal·lacions com el port o l'aeroport servesquen com a bases per a aquestes operacions, ni que les nostres fàbriques produeixen armament per a alimentar la guerra al món».

Amplia propaganda

Els organitzadors de

l'acte del dia 2 han imprès més de 20.000 bons, amb el producte de la venda dels quals volen pagar-ne les despeses. Cadascun d'aquests bons representa per a qui l'adquireix la compra simbòlica d'uns metres de carrer de València. L'espai a «vendre» està calculat en 20.000 metres.

La cadena humana que es pretén formar entorn del centre de València se situarà seguint tota la circumval·lació —o primer cinturó de ronda— i s'ha calculat que, per a aconseguir-ho, serà necessària la presència d'unes 7.000 persones, si bé els convocants consideren possible triplicar aquesta xifra.

Acabada la cadena —que començarà a les onze del matí— es farà una manifestació que arribarà fins a la plaça del País Valencià, on potser es cremarà un míssil simulat, construït per un pirotècnic faller.

Des de diverses poblacions valencianes, grups pacifistes han organitzat viatges en autobús per a assistir a aquesta concentració.

tensions per a un termini més llarg, es treballa per qüestions més extenses. A més de l'OTAN i les bases, es tracta també del perill de guerra nuclear, la solidaritat amb el moviment europeu i amb l'Amèrica Central, l'oposició a les despeses militars, la dissolució dels blocs... Es planteja, en fi, globalment, el problema del militarisme i com combatre'l.

Aquestes pretensions més globalitzants fan que molts dels nous grups formen part de la coordinadora estatal d'organitzacions pacifistes i, inclús, assisteixen a les convencions de l'END (Campanya per al desarmament nuclear a Europa).

Inicialment, aquests col·lectius tre-

ballen de cara a les grans mobilitzacions, amb partits i sindicats, però, al maig del 83, es constitueix a València la Coordinadora Pacifista de l'Horta que, amb poc suport de les forces polítiques, realitza algunes accions. Al sud del País Valencià, els col·lectius es coordinen per a la realització de les Marxes a Guardamar i duen a cap distintes activitats.

De la cadena humana del 2 de desembre eixirà un moviment pacifista més fort, però ¿quins trets convé consolidar-ne? ¿com aconseguir que arrel en el teixit social? Al meu parer, cal, en primer lloc, consolidar un moviment autònom dels partits i les forces polítiques, en col·laboració

amb els qui estan per la pau i el desarmament, però mantenint l'autonomia. En segon lloc, cal evitar de fer un simple moviment anti-OTAN. L'OTAN, les bases i el possible referèndum són la batalla clau; ara, amb això no s'acaba la lluita contra el militarisme i el desarmament.

Aquesta acció es dona en el terreny de la ideologia i la informació. Cal crear un bon centre de documentació, informació i estudis. Finalment, és necessari coordinar tots els pacifistes del país, des de baix, no d'una manera burocràtica. També cal reforçar la coordinació i els contactes amb la resta del moviment de l'estat i d'Europa.